

FA Letterkunde Opdr.....Ismail & Tygo

- Dire au revoir (03) -

Ismail:

1. De auteur heeft het over zijn pensionering en dat de televisie een van de belangrijkste rollen heeft gehad op zijn leven. Hij heeft daarom ook twee televisies; eentje in de woonkamer en eentje in de keuken. Om conflicten te vermijden, moeten de twee televisies op dezelfde zender staan. In het verhaal keek hij een documentaire over Mandrills. Hij heeft dus een enorme obsessie met de televisie, maar ook de behoefte aan rust (volgens mij van z'n werk). De auteur is bang over het feit dat hij op pension gaat en de laatste keer dat hij 'au revoir' gaat zeggen (In de zin dat hij nog wel terug komt. Maar in dit geval is dat niet zo!) en dus zijn collega's op werk niet meer terug gaat zien.

2. Er is maar 1 hoofdpersoon, waarvan we de naam niet van kennen.

3. De titel 'Dire au revoir' betekent letterlijk "Afscheid nemen". In het verhaal praten ze over iemand die op pension gaat en dus afscheid moet nemen van z'n werk en zijn collega's.

4. Een beetje vreemd, want ze hadden het vooral over zijn obsessie voor televisies in detail, maar begonnen later pas te praten over hoe hij dacht over het zeggen van 'au revoir'. Ik zie ook niet hoe het afloopt en überhaupt wat de naam is van de hoofdpersoon.

5. Ik zou dan bijv. meer focussen op hoe hij denkt over zijn pension (dus meer dan alleen 'bang zijn'). Daar kan je veel details geven over hoe hij denkt over zijn werk, zijn collega's en misschien zelfs toekomstige plannen in leven.

6. Ja, een beetje, want (zoals genoemd in vraag 4) is het verhaal een beetje vreemd en zijn vele belangrijke details (naam hoofdpersoon, verhaallijn, etc.) niet bekend of te vaag.

In het begin sprak de auteur ook op een herhalende manier over zijn obsessie voor televisies en details over zijn televisies in z'n huis.

7. Niet echt, want zijn verhaal is niet echt 'raak geformuleerd' (en dat betekent: iets wordt duidelijk, precies en treffend gezegd). Want als dat wel zo was, had ik juist meer kunnen vertellen over de hoofdpersoon en zijn achtergrond. Wat wel veel merkbaar is, is de poëzie. Veel herhalingen, soms zelfs alliteratie...

Tygo:

1. De spreker vertelt dat hij met pensioen gaat met een mooi afscheid. Ook vertelt hij dat zijn televisie best belangrijk is in zijn leven. Zelf heeft hij er twee: een grote tv in de woonkamer en kleine in de Amerikaanse, open keuken. De verteller bespreekt ook hoe je “au revoir” in meerdere talen zegt. Hij kiest uiteindelijk om in zijn afscheidstoespraak afscheid te nemen in het Hongaars. De verteller is bang om afscheid te nemen, bang dat het de laatste keer is. De spreker realiseert zich dat in “au revoir” ook het stukje “revoir” zit, “terugzien”. In het Turks zijn er meerdere manieren van afscheid nemen, wat hem fascineert. Hij besluit te gaan slapen, omdat hij bang is dat hij weer nadenkt over het feit dat hij zijn oude collega's niet meer gaat zien.

2. Dit verhaal heeft een ik-perspectief met maar één hoofdpersoon: de spreker. De naam van de spreker is onbekend.

3. Het verhaal (dit hoofdstuk dan) gaat over iemand die met pensioen gaat. Afscheid nemen. “Afscheid nemen” in het Frans is “Dire au revoir”.

4. Het verhaal heeft me wel wat taalkundige dingetjes geleerd, maar voor mij is er niet genoeg context. Ik vind het apart hoe het onderwerp van “twee tv's” overloopt in “afschied nemen”. Hoe dit verhaal verder gaat, blijft ook nog een vraag, maar is hoogstwaarschijnlijk in de opvolgende hoofdstukken te vinden.

5. Ik zou wat meer context aan het verhaal geven. Tot nu toe weten we alleen dat een man die van tv's houdt met pensioen gaat, en moeite heeft met afscheid nemen. Ik zou iets toevoegen over *wat* hij gaat missen, meer op detail.

6. Uiteindelijk is het wel prima te volgen, maar toen ik het voor de eerste keer las, was het best moeilijk om de overgangen te begrijpen. Ook zitten er wat kortere herhalende zinnen in die ik wel grappig vind erbij. Geeft net wat meer kracht aan uitspraken.

7. Op zich werden dingen best duidelijk gezegd, of ja, op bepaalde momenten. Soms blijven dingen wel onduidelijk voor mij. Zo weet ik nog steeds niet wie de verteller is, wie die nou collega's zijn, wat hij mist. Ook is de rol van het verhaal van de tv niet helemaal duidelijk bij mij. Er zit niet echt veel humor in, maar vooral poëtische uitspraken, veel herhaling en veel voorbeelden.

Conclusie:

Wij kunnen dus concluderen dat het een best apart verhaal is. Rare overgangen, vage details, maar alsnog best leuk om te lezen. De tekst zou best meer informatie mogen bevatten betreft de sprekers oude baan. Het verhaal is soms moeilijk te volgen, maar na een paar keer eroverheen gegaan te zijn, komen we er wel uit. De

poëtische uitspraken waren best mooi, maar ook de extra taalkundige informatie was best leuk om te weten. Vooral de meerdere Turkse betekenissen van “au revoir”.